

noget nyt at høre fra den Kant, at man ser op til Skoledirektionen, til Amtmænd og Provster. Skoledirektionen bestaar af Amtmanden og Provsten og et valgt Medlem, og hvortil man i Regelen udser et af de højst beskattede Medlemmer i Raadet. Det er, som sagt, sjældent, at man fra den Kant paa-beraaber sig de Oplysninger, de giver. Nej, man skal spørge Sogneraadene, og saa skal man faa Besked om, hvorvidt de tror, der er Anledning til at indføre saadanne Tvangsbestemmelser overfor dem. Lad os spørge Sogneraadene, saa skal vi faa at se, at de har en anden Mening end Provster og Amtmænd angaaende dette Forhold.

Det er paa dette Punkt, jeg har til- ladt mig at kritisere, og jeg har gjort det ikke for at skænke Vin for Ministeren eller Bærme for nogen, men fordi jeg har anset det for min Pligt som Medlem af dette Ting og ogsaa paa Grund af det Forhold, hvori jeg staar til de sognekom- munale Raad her i Landet, at gøre op- mærksom paa de Fejl, der er i dette Lov- forslag. Men nu glæder det mig at høre Ministeren sige, at han staar i Forhand- lingens Tegn, og det er et Tegn, der pas- ser for mig, det er et Tegn, som jeg gen- nem mange Aar har bestræbt mig for, at vi skulde staa i. Hvis det virkelig er Mi- nisterens Villie ikke at holde strengt paa de Bestemmelser, han her har bragt i Forslag, er der derfor en Mulighed for at komme til en Overenskomst, idet vi er enige om Formaalet med dette Lovforslag. Men jeg tror, at det er bedst at betage Mi- nisteren den Illusion, at det vil lykkes ham at gennemføre Loven om tvungen Børnebespisning i Kommunerne; jeg tror ikke, at det vil lykkes ham, og jeg i hvert Fald vil yde al den Modstand derimod, jeg kan; det er et Princip, jeg advarer imod at komme ind paa; det vil føre Kon- sekvenser efter sig.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 12te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Den ærede sidste Taler (Klaus Berntsen) gav mig Ret i, at hvis han havde levet i 1814, vilde han have stemt imod Skoleloven, fordi, siger han, det er en Forsørgers Pligt ogsaa at sørge for Børnenes Undervisning. Det er et Standpunkt, som jeg maa sige i høj Grad overrasker mig; og som gør, at der er en dyb Forskel imellem det ærede Medlems Opfattelse af Samfundets Pligter og min

Opfattelse. Min Opfattelse er, at den Om- stændighed, at Forældre er fordrukne, Forbrydere, fattige, ikke skal hemsøges paa Børnene; det er min Opfattelse, at Samfundet har den Pligt overfor den op- voksende Ungdom at sørge for, at de Syg- domme og Lidelser og alt ondt, der kan hæfte ved Forældrene, ikke kommer Bør- nene til Skade, og i saadanne Tilfælde at skride ind og tage sig af Ungdommen. Det gjorde man i 1814; da sørgede man for, at Børnene fik den Undervisning, som efter de daværende Forhold maatte anses for god, og det gør man den Dag, da man sørger for, at Børnene faar Undervis- ningen i sund Tilstand efter at være blevet mættede og efter at være blevet styr- kede, saaledes at de kan tage imod Under- visningen. Der er en Principforskel imellem det ærede Medlem og mig paa dette Om- raade, det erkender jeg, men det forekommer mig, at jeg er paa den rette Udviklings Vej. Det viser sig altid, at Samfundet i bestandig højere Grad tager sig af dem, der ikke kan hjælpe sig selv. Det er sket overfor de gamle; der har været en Tid, da man mente, at Børnene skulde paatage sig de gamles Forsørgelse, nu er man kom- met dertil, at Samfundet overtager denne Pligt. Det undrer mig, at det ærede Medlem staar, som han staar, at han, der har givet Kvinderne og Tyende i dette Land Valgret, i disse sociale Spørgsmaal staar saa konservativt, som han gør, og han kan være overbevist om, at Kvinder og Tyende, der har faaet Valgret, vil gaa med mig og ikke med det ærede Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Med Hensyn til den sidste Bemærkning....

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om enten at tale fra sin Plads eller fra Talerstolen.

Klaus Berntsen: Med Hensyn til den sidste Bemærkning af det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) skal jeg sige, at vi kan se Tiden an, hvor- dan Stillingen bliver. — Naar det ærede Medlem siger, at jeg, hvis jeg havde levet i 1814, vilde have stemt imod Skoleloven, saa gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at det havde jeg slet ikke faaet Lej- lighed til, thi jeg var ikke blevet spurgt. Der blev ikke spurgt om Befolkningens